

פרוטוקול מס' 54/ג

מישיבת ועדת הכספים שהתקיימה ביום ח' ו'
באדר ב' תשי"ד - 11.3.54, בשעה 10.00.

נוכחין: חברי הועדה: י. גורי - היו"ר
ח. אריאב
י. בדר
ק. לוז
י. פורדר
א. ציזלינג

מוזמנים:
מר סוזאייב - סגן שר המסחר והתעשייה
מר גליקסן - הטנהל הכללי של
משרד המסחר והתעשייה
מר זיידמן - מטעם משרד המסחר והתעשייה
מר ארנון - מטעם האוצר
מר בן דרור - מטעם האוצר
מר ברמן - מטעם משרד הדואר
מר אשכנזי - מטעם משרד הדואר
מר צוקרמן - מטעם בנק הדואר
מר בזק - מזכיר הועדה

סדר-היום: 1. תקציב משרד המסחר והתעשייה לשנת
1954/55;
2. תקציב משרד הדואר ובנק הדואר
לשנת 1954/55.

היו"ר י. גורי: פותח את הישיבה.

(קודא מתוך ספר הברי ההסבר
ההשוואות בין תקציב אשתקד והצעת התקציב המוגשת)

מסתבר שתקציב משרד המסחר
והתעשייה מצומצם בטכום של 1,160,000 ל"י.

אבקש את חברי הועדה
להציג את טאלותיהם.

(א) מה זה "סחלקה חקלאית"?

ז. בדר:

(ב) האם מי אפשר לאחד מה

שקורותים, סחוזות?

(ג) מה אפשר לקטץ בתקציב זה

בכדי להוסיף חופש לטוק ולהפטר התחרות שווקים?

אני רוצה להעיר כמה הערות,

פורדר:

בצורת שאלות, בקטר לטרכז להשקעות, אני הרשתי לעצמי לוטר כמה טשפטים מתטול, וטר ארנון חושב שזה בניגוד לעטדתי העקרונית, באשר אני דרשתי קיצוצים, אני לא הצעתי לקצץ את כל התקציבים של הסדינה; מדובר על 300 מיליון ואני תרתי לעצמי שאולי אפשר להוריד 20 מיליונים, אבל גם בטסגרת של 250 מיליונים יש עוד מקום לפעולות.

לענין ההשקעות: אני רוצה לוטר

שן שאלה חשובה. אנו עומדים בטצב של ירידה סתמדת בהשקעות ולא בחוץ לנתח; אני יודע מהי הסיבה, אני דווקא ציינתי מתטול, כדי לתת תמונה אוביקטיבית - אי-יציבות של הטטבע, אורירה בלתי סתמיטה. הנאום של אשר יוסף גם כן לא היה דוגמה בולטת לעידוד השקעות, אני אומר ברצינות: או אנו צריכים לחסל את המוסד, המרכז להשקעות" או אנו צריכים לפתח אותו.

ראשית כל אני רוצה הגבלת הסטכונות, אני תיארתי לעצמי שזהו מוסד שירכז כל הפעולות, ולא מה שהיום הכרחי, יכריח את המשקיע לקבל כל מיני רשיונות.

שנית, לא יתכן שיעבדו 6

פקידים במרכז להשקעות. אמנם יש 30 פקידים לפי התקן, אבל אין אני טביט בחשבון את הכתבנית, שאין לה כל קשר עם המשקיע, או השוער העומד על הסף.

כל הזמן טענתי שיש הכרח להכין אוביקטים קונקרטיים להשקעת הון. היום האדם רוצה לדעת מהי האפשרות הקונקרטית בבית-חרושת פלוני, לשם כך בחוץ להכין חוטר, דבר זה עולה בכסף.

נוסף לזה דרושה תעמולה כלכלית, אני טוען שעל ידי תמונות של חוטר-עבודה, סבל בטעברות ומנשים רעבים לא נוכל למשוך הון. ידוע גם שכל שנה ההכנסות מהטגבית יורדות, אנו טקבלים כל שנה 10% - 8 פחות מהטגביות, לכן ההכנסה העיקרית בטטבע זר תלויה בזה, בגיזה טידה יעלה בידנו למשוך הון. אני טציע לשקול האם מי אפשר להגדיל את התקציב כדי לאפשר פעולות. אם אין אפשרות כזאת - לא כדאי להחזיק סחלקה טיוחדת במשרד המסחר והתעשייה. אבל אם רוצים שיטטיעצנצריך לשקל את האפשרות של הרחבת הפעולות.

(א) אני רוצה לדעת מהי טידת

ק. לוז:

האפקטיביות של הקשר בלול, היינו, ההטפקה שנותנים לחקלאים צריכה להיות בהתאם לתוצרת

של החקלאי, אבל בשוק המצב הוא אחר.

(ב) האם אי אפשר להגיע לידי תיאום בעונות המפע בדיגי המקומי?

(ג) האם התוכנית לחלב מפסטר עומדת להתבצע בזמן הקרוב?

(ד) נפתחו חנויות לטעדנים; מנין באו הטעדנים?

(ה) ישנה מחלקה במסרד העומק בתיכנון התעשייה; ברצוני לקבל תיאור, מהו התיכנון.

(ו) יבוא: מה עושה הממשלה לגבי יבוא הבטצא בידיים פרטיות - האם היא נותנת רשיונות, מטבע זר, האם היא גם קונה ומוסרת?

(ז) האם החשבון המסחרי של המסרד יתפרסם?

(ח) המחלקה לאפסנאות: אני מבין שזוהי מחלקה מרכזית לשרותים של המסרד כולו; אני רוצה לדעת מהו הנסיון בקשר למחלקה זו, כי יתכן וכדאי להנהיג סידור זה בכל המסרדים.

א. ציזלינג;
(א) מה הן הפעולות שנעשה באופן כפול על ידי מסרד זה או מסרדים אחרים בטחנים כלכליים וציבוריים. מטל: ענין התיירות, יש פעולות הנעשות על ידי מסרד החוץ, או מסרד ראש הממשלה, ענין סחר החוץ - מהו הקשר בין מסרד המסחר והתעשייה ובין מסרד החוץ וכיצד הפעולה מתואמת?

(ב) האם לא היה זה טן הטועיל למשק הארץ וכלכלתה, להפריד את המסרד לשניים? - אינני מדבר מבחינה פוליטית, אני מתכוון לתועלת שבדבר באם יהיו שני מסרדים - מסרד למסחר ומסרד לתעשייה. האם אין לחשוש, שבתנאים הסיוחדים בארץ, כאשר היקר היבוא גדול לאין ערוך על היצוא ועל הייצור התעשייתי, המדיניות המרוכזת בידי מסרד המסחר והתעשייה עושה את התעשייה שפחה למסחר?

(ג) אני מבקש לקבל את החשבון המסחרי; האם אפשר לתת בקורים גסים מה אנו מביאים כעת ישירות, והאם אין מסרדים אחרים שעושים גם-כן פעולה זו; מה הופחת לגבי העבר בענין היבוא המסחרי, האיטפורט של הממשלה, מה הוצא טן היבוא הזה, ומה הם המספרים הגסים של היבוא לפי סוגי האיטפורטרים - חברות איטפורט, בעלי תעשייה וכו' ? בקשר עם זה אני מבקש לקבל את מספר האיטפורטרים לארץ לפי גודל האיטפורט המרוכז בידי כל אחד מהם - אני מתכוון לקבוצות ולא כל איטפורטר לחוד - ואותו דבר בנוגע לסיטונאים.

(ד) אני מבקש איבפורטציה בענין המפקת המנות הקצובות לאוכלוסיה - מה הן מדיה, מה נקבע בשנה שעברה ברשימת המצרכים העיקריים, מהי התוכנית לשנה הבאה ומה מטמטע מזה לאינדקס?

(ה) לגבי המסחר והתעשייה אני מבקש לדעת מה הן היטודות בקלקולציות שקובעים את החוץ

הרובח המותר, מהו המרוז הרגילית על ההון והאמורטליזציה
הלכה שגויה?

ו) טנין באים מעדגיה מינציה
סוגל, כי בני יודע, אבל שמעתי סר המוצר, סר המסחר
והתעשייה, שמעתי מהמטלה שהאימפורט הזה הוא הכרחי,
שהסקריפים והיבוא ללא משלוח הם הברחה; האם יש בדעת
המטלה להפסיק זאת - טבחינת ההברחה וטבחינת השחיתות
הקיימת במרץ? בני חוזר בלי הפסק: זהו חזיון שמוטר
דרשני, טגיעים למרץ סחורות ולא ברור מיהן זה קרה
שהרשו להכניסן - פעם רבש, פעם חרטינה ופעם תנבים -
ולא ידוע מי הרשה; אתם טכירים את הויכוח הזה, יש
דבריהם שמינציה מעוביין בטכט עליהם בני מעוביין שלא
יגיעו למרץ; בני סוגל! האם ישנו קור המוטל -
מיהן להוציא לשיון על מצרך זה וזה, על סחורות אלה
ואלה? האם בדעת המטלה לפרסם רשימה גלויה לעין -
מיהן להכניס סכומים אלה ואלה?

ז) בענין היצוא. בני רוצה
לשמוע הסבר לאחת העסקת ובני רוצה לדעת את תוכנה;
טגיעות עלי ידיעות שהיא עומדת בניגוד לצרכי המרץ -
ענין היצוא של צרוטאות סמארץ, בשעה שזו הי סחורה בעלת
ערך בשוק העולמי, מיהן לחשוש לירידת הערך ובנו עומדים
בפני הצורך לטיטוש בהם, ביחוד זה יכול לשמש לנו לצרכי
בטחון ברבע של מסחר. בני מבקש לדעת מיהן כמות הוצאה,
על ידי מי הוצאה ובטה זה כוסה.

ה. מרימב:

אשר לענין ההשקעות:
מה נעשה על ידי המשרד כדי
להגדיל את ההשקעות של אנשים פרטיים? בני שמעתי שבאום
יכול לקלל טבחינה זו, בני טוכן לוותר על כל הנמוטים,
גם שמעודדים וגם שאינם מעודדים, אבל מחוץ לנמוטים מה
עושה המשרד כדי למנוך השקעות?

האם דובר פעם על תיקון החוק,
האם התיקון הולך ונעשה, ואם כן - באיזה כיוון? כן בני
רוצה לדעת מה הם הדברים המטשיים שנעשו על ידי המשרד
בטביל להניע את המטשיים לבוא ולהשקיע כאן.

ב) טרכז התיירות:
בני רוצה שהתקציב גדל כמעט כפליים. בשנה שעברה
כולנו דיברנו שיש צורך להגביר את התיירות, כי זהו מקור
להכנסה בטבע זר; אבל היות ונכנס בחור, אינפלציוני
במרכז התיירות, בני רוצה לדעת האם ההגדלה נובעת
מהאינפלציוניות של המדח הזה.

היו"ר י. גרוי:

האם יש לך בקורת כלפי המדח
הזה שהוזמן על ידי המשרד לעטור
ברחט המולקה הזמת?

ה. מרימב:

בני טאמין שכל פקיד הוא בטמן
למשרד שלו וטטלא את תפקידו,
בני יודע יפה את עברו של המדח, בני יודע שהוא בעל טרף,
אלא שהוא מוהב לעשות הוצאות גדולות, הוא הצליח לעשות
הוצאות גדולות. השאלה היא: האם הגדלת התקציב היא הגדלה

טעמית של פעולות המחלקה, או נובעת מתוך זה שנכנס אדם חדש לתפקיד זה? - ואם זו בקורת הרי היא קונסטרוקטיבית.

ג) חטיבת המזון והמחלקה החקלאית; האם לא הגיע הזמן להפחית את ההוצאות של סתי חטיבות אלו? בטעם הנוכחי של היום, כאשר התוצרת החקלאית של מזון יסנה בשפע, האם אי אפשר להקטין את ההוצאות האדמיניסטרטיביות סביב סתי חטיבות אלו? אין זה אומר שאני מציע להקטין את תקציב המטרד, יתכן ואציע להגדיל את התקציב לפעולות קונסטרוקטיביות.

ט.א. גניחובסקי: - א) מה בנוגע להסכם בדבר, לשכת יבוא טרומפת? האם היא קיימת ובמסגרת איזה מטרד תהיה?

ב) כיצד אפשר להצטרף לקבל רישיונות ליבוא חבילות מזון וחלק יימסר לטסיונים? אני שואל גם ביחס לסוכנות - כיצד אפשר שיביאו דברים ללא רישיונות?

באשר באחת הישיבות שלא ידוע מספר הבולדזרים; כיצד אפשר להביא דברים ללא רישיונות, ואם סובאים ברישיונות למה צריך לערוך רישום חדש? אני רוצה לדעת מהי רשימת הגופים המיוחסים ומהו היחס שלהם.

ג) חלוקת בסר: זה חדשים מדינים את הקהל בהבטחות, דבר שאינני מוצא בו טעם. אני חושב שצריך להודיע לקהל מהו הטעם לאמיתו, אפשר להודיע שלא יהיה בסר, או שיאטרו סתי יהיה, אבל אין טעם בהבטחות שוא.

ד) לפני שנה היתה המלצה בוועדת הכספים שתוספת הבסר הניתנת לעובדים תהיה אך ורק בסר כסר; כיצד בוצעה המלצה זאת?

אני מוכרח לציין לשכחו את המטרד שיש איזו תזונה בענין הכשרות, רוצים להפחית את הרטאות, ואני מבקש שהמטרד ימשיך בדרך זו.

ה) אני טוב אעיר את השאלה שכבר הערתיה מספר פעמים - ההברחה טעוטים מלחי צי"ם. כיהוא חברה זו היא חברה לאומית, וכפי שסמעתו זהו מקור להברחת טעונים וכל מיני סצרכי מזון. צי"ם מטלטת לטלחיה מטכורות יותר בטוכות בלירות ישראליות, אבל תמורת זאת מקבלים הטלחים טבע זר בו מביאים כל מיני סצרכים. מה עושה המטרד כדי למנוע זאת?

ו) מהי מדיניות המטרד בקשר לטה סקוראים, סווקים? - יש טוק לוינטקי, ישנם עוד מספר סווקים, אני מצטער שהעיריות אינן דואגות לכך, אבל אין המטרד יכול להסאיר את הארץ בטעם הנוכחי.

ז) סחר חוץ: מהו הטעם בטעם זה, האם יש שיתוף, האם יש תיאום, האם אי אפשר לעשות קונסולירציה" מכל אותם המטרדים המטפלים בסחר חוץ? כאן אני מטלב עוד שאלה: מהו הטעם בקשר למסחר עם רוסיה?

ח) מה עושה המטרד בקשר להפעלת התעסיה? - ברור לי שבלי הון חוזר לא תהיה התפתחות לתעסיה.

(ט) אני רוצה לציין לטבח את המסדר בקשר להתקדמות שחלה בענין היצוא. אני רוצה לשאול יחד עם זאת, מהו המצב בקשר לסיטון, איך אפשר להגדיל יותר את היצוא?

(י) אשר למכס; מה תפקידו ומה חלקו של מסדר הסחר והתעסיה בתיכנון המכס במדינה? ישנן הרבה מדינות שהמכס שייך למסדר זה ולא לאוצר.

(יא) מה"כ חזני אשר בכנסת סטכריחים את הצבא להביא סחורות דרך יבואנים פרטיים וזה מייקר את תקציב הצבא ב-10% - 5; אני שואל: האם זאת הדבר, ואם כן - צריך לדון על כך, ואם לאו - תפרטנו הכחשה גלויה.

(יב) בקשר למחלקת התיירות אני מבקש הסבר בנוגע לפסטיבלים וחגיגות, למה הדבר טכניקן. כאן אני רוצה לוטר: זה לא יעזור! ארץ ישראל היא ארץ הקודש, והתייר היהודי רוצה עדיין את א"י כארץ הקודש. איבני יודע לאיזה חגיגות מתכוונים, לאיזה פירסומים, אבל אני רוצה לדעת באופן כללי מהו ענין קדושת ישראל בתוך מסכת הכללית של התיירות.

לפני שנה נתקבלה בקטמכס להקצבת סכום של 100 אלף ל"י לתיקון הכביש לכפר נחום; מה עשה המשרד בכסף זה, איזה סכום הוצא לסלילת כבישים לסקוטות קדושים. כעת מדובר על צפת, אשר נמצאת בסיטון של ירידה כלכלית, ודווקא צפת יכולה להיות מרכז טושן לתיירים, כי היא קטורה בהיסטוריה היהודית קשר מטיץ. אילו מרכז התיירות היה משקיע 50 אלף ל"י בטידורים שונים, היה הופך את צפת לסקום שכל יהודי היה שמתוק לבקר בו.

כאשר מדובר על תיירות אני רוצה לשאול מהו המצב בנוגע לתיירות הפנימית - יש טיפול או אין טיפול? בבלגיה, למשל, מטפחים דווקא את התיירות הפנימית. מדוע שלא תהיה תיירות פנימית לצפת, לטבריה ולסקוטות אחרים?

אני עוד מבקש להשגיח על התיירות. ישנה חברה ששמה "סייטטיינג", ושהיא דוגמת שתיירים יסעו דווקא בשבת בכביש סדום. האם אין טיפול או משאירים את כל הענין לביזנס פרטי?

(יג) כל פעם ענין ירושלים עולה על סדר-היום; מה זאת בצעקה ומה עושים?

א. טטרופ: (א) כאשר אני נמצא בחו"ל ונפגש עם אנשים, הם תמיד שואלים: היינו רוצים להשקיע סכום כסף בארץ, בטה אפשר להשקיע? אני עונה מה שאני יודע, אבל חשבתי שאפשר לפנות למישהו. ועד עתה, כאשר ניסיתי לשאול, לא היה קל לקבל תשובה. אני שואל: האם עכשיו מישהו ממרכז ההשקעות חושב על כך, והאם אנו מתקרבים למצב שנוכל לוטר ליהודי - הארץ זקוקה לזה וזה, אתה יכול להשקיע בעופים וטפילים אלה ואלה.

(ב) ישנו בארץ בית-חרושת
בשם "פילקו" הטייצר מיטורי טרק; התעוננו לפני,
שבזמן האחרון טייבאים סחו"ל טרקים כאלה. אני מוסיף,
שח עושה הסטוד לטע הגנה על תוצרת הארץ.

(ג) מי אחרתי להזנחת
העתיקות והאם אין זה קשור בתיירות, באשר עתיקות
טהות סורה לביקורי תיירות?

היו"ר י. גורלי:
בנוגע לתיירות ברצוני
להעיר שתי הערות. אני
חושב שטרכו התיירות זקוק לטייט דינטי טאד, לאנטיס
דינטיים, ויתכן שדווקא האיש שאועטד עתה ברהש הסחלקה
יסלח את תפקידו. אינני יכול להתאמר שאני טאד בקי
בענין זה, אבל יש לי אפטרות לעקוב ואני טדי פעם בפעם
קורא טאטרים בענין זה. לפני שבויעים קראתי טאטד אטר
הציג כטה שאלות כדורבנות: א) הוצאות התייר בארץ -
אם הוא רוצה לטהות שבוע - 10 ימים - עולות בהרבה
בהשוואה לטרצות אחרות, כמעט ב-30% - 25 נוספים;
ב) התייר, אם נטאד יותר 4-3 ימים, הוא טטתעטם,
אין לו טה לעשות טטום שהארץ קטנה, ואין אנו טטצים
את כל האפטרות בעוטק, לא רק ברוחב; ג) ענין
הניטוסים והאדיבות. דווקא טבהינת שיפור הטיכון,
סוגי בתי-טלון, בטבים האחרונות חלה התקדמות,
טבהינה זו הטצב יכול להניח את הדעת. אני רוצה להציג
את ענין היוקר, טפני שטום תעטולה לא תועיל לנו עם
הוצאות התייר תהיינה הרבה יותר גבוהות בארץ מאטר
בארצות אחרות. ואם תייר טשתעם בארץ, ואם לא יטרותו
אותו באדיבות ובניטום, הרי לא נוכל להיות ארץ
טובהקת של תיירות

השאלה היא, האם באטת
סטרד הסטחר והתעסיה, שהוא אחרתי לענין זה, נתן את
דעתו בטידה טטפק לתיכון הדברים האלה, והאם קייטת
תוכנית לסילוק התקלות בפרק זמן ככל האפשר יותר קצר.
אין זה ענין של תוכנית לשנים רבות, כי יש תקלות
ססילוקן תלוי דווקא בקצב טהיר.

השאלה השניה היא - מהו
ההגיון של הפיקוח כיוח. הייתי יכול לבטט לפה אני טוואל
זאת בנוטחה כל-כך לקובית, אבל הנושא טוכר ואין צורך
להרבות דיבורים. לפיקוח יש שתי צורות: קיצוב טנות
ופיקוח על טחירים. יש והדברים נפגשים, באשר אותו טצרך
הנטצא בקיצוב זקוק לפיקוח על הטחיר, ויש שאריך לפקח
על הטחיר בלבד בלי לדאוג לקיצוב.

סגן סר הסטחר והתעסיה ז. סוזאליב:

אענה לפי סדר השאלות.

טרכוז הטקעות: ארשה לעצמי
לדבר על ענין זה כפי שזה טקובל בוועדת הכספים ולא בדיון
פוטבי בכנסת. ישנן סיבות עטוקות וחטורות לרידה בהטקעות.
אין הסיבה בטנגנון - פקיד או שני פקידים יותר - אין
הסיבה כה פטוטה שאחד המטרדים על ידי איזו תחבולה
יוכל לתקן את הטצב; זה גם לא רק ענין של נטום של זה או
גאום של אחר. על נושא זה היו קצת הדים גם בליכוח הכנסת

ויש בכלל ויכוון באיזה מידה ההשקעות הפרטיות נפסקו מפני שההון הפרטי נתחזק למאוב כהן מפשרות של השקעות. יש דעה למעשים, שהמסק הגיע לנקודת-דרויה, שהוקטן כבר הרבה מפעלים והיון מקום ליותר. אם בכמה ענפים יש הצדקה לכך, לפי דעתי יש עוד מקום רב להשקעות, ובמיוחד במפעלים קיימים. דווקא עכשיו חל שינוי בנוגע לכל המצב הקשור בהשקעות בדבר הלירות הישראליות, אחד הגורמים המכריעים והמפריעים הוא - מחסור בלירות ישראליות בידי הפרטבר של המשקיע הזר. לפני שנתיים המצב היה הפוך, הקושי היה בהשגת מטבע זר. היום המצב נשתנה, מטבע חוץ מפשר להשיג, אין כל מניעה שמפעל רציני יקבל הקצבה ליבוא של ציוד במסגרת השילוחים או המענק, אבל הקושי הוא בהשגת לירות ישראליות.

יש כבר מספר גדול של מפעלים המוכנים לקבל שותף, לא כדי שהשותף יביא מטבע חוץ, אלא כדי שהוא יביא מחורות, או מטבע שיוחלף בלירות ישראליות לצורך הון החוזר. יש לנו כבר רשימה די גדולה של מפעלים שמאשר להשקיע בהם, אבל לאחר עבודת חסר קעושה סרכו ההשקעות, אין אנו יכול להמשיך בטיפול המעשי בנוגע להשקעה. בזה, לדעתי, צריך לטפל איזה טוסד, אולי ציבורי או פרטי, אבל לא מסלתי. אנו מנהלים טו"ט עם "פי.איי.סי", החברה לנאטנות של הבנק הלאומי, ואולי עם עוד כמה טוסדות המטפלים בהשקעות, כדי שנוכל למסוף את החומר הדרוש לטרכו ההשקעות, האנשים המטפלים בדבר ילמדו את החומר, באיזה מידה ההשקעה כדאית, באיזה מידה המפעל הוא מטיק, ואז המסקיע ידע שיש כתובת, ובטעת הצורך יוכל לטסור לטוסד המטירה על זכויותיו והאינטרסים שלו, עד אשר ימצא לו אדם ששלו או יחליט לעלות ארצה. לי ברמה שעיקר הבעיות בקשר להשקעות קשורות בהון חוזר.

אבל אין אני מוסר טבזה נוכל לטבוע אותו חשט, אותו פיקפוק הקיים במסקיעים זרים. ורגיה לכך, אותה הכרזה, טוצדקת או בלתי טוצדקת, של איש "פי.איי.סי" אשר הגיע ארצה לפני יומיים, ואשר נתן הכרזה מטוייגת, שהם מוכנים להשקיע עוד מיליון במפעל לדסנים, אבל בתנאי שהמטשלה תבטיח שהיא מטתלקת מתוכניתה להפוך את השקעתה לטביות, ובזה לקבל רוב במפעל.

אני נתתי דוגמה שעדיין המורירה בחרץ והתננים למטיכת הון פרטי רחוקים טלגיות טעודדים ומידיגליים. ישנן מדינות, למשל תורכיה, טמנה קיבלנו למחרונה חוסר בענין זה, אשר עכשיו עוברת עליה תקופה של מינדוטריגליזציה והשקעות הון, ולאחר זה הם שינו את החוק הקודם, שהיה קרוב לחוק שלנו, לרפטריגציה של 10%, והם הודיעו שבכל רגע יוכל המסקיע למכור את המפעל והמטשלה תמפטר רפטריגציה של כל המכום לפי השער שיהיה. דוגמה אחרת היא פורטוגל, שם למטך 10 שנים המסקיע מטוחרר מכל המסים והוא רשאי להכניס ולהוציא את הונו כרצונו. יש מדינות שנוהגות ביחס יותר ליברלי, אבל אין זה ענין שטיך למסרד המסחר והתעשייה, המסרד שלנו הוא פונקציה של המטשלה, ודבר זה נוגע למדיניות הכללית של המטשלה לגבי השקעות הון.

הקיסטונו מחלקה לעולה המסקיע. יש אנשים המאמינים שיבואו עולים ויש שלא מטמינים. אני מצדי מטמין הן ביבוא הון פרטי והן בהשקעות של עולים.

המולקה לעולה המסקיע הוקמה ביחסי עם הסוכנות ומה
אנו משתפים פעולה יפה, ואנחנו התעוררו שאלות מטרם
הצלחנו לפתור אותן. ישנה איזה הידנות כלפי המסקיע
וכלפי העולה המסקיע, שגם הוא רוצה לעשות כשהוא, הרי
רצונו להערים על החוק. אנו קובלים כרגע את המסגרת
מה שיותר ומה לא יותר לעולה, מה הוא יכול להביא ומה
לא, איזה הקלות נותנים לו, וכך הנציגויות שלנו באו ל
תוכלנה לפרסם את כל הפרטים הגלה כדי שהעולה ידע מה
טחנה לא באופן אבי מתוך לי שבגבולות של טכום מסויים
נרשה לעולה להביא חוטרי גלם וכו'. אשר לחשד שמתעורר
אבי רוצה לוטר: פעם צריך להחליט האם כדאי לתפוס את
הרע במיעוטו, באופן תורטי אפשר להערים על החוק,
בודאי גם יהיו מקרים של דמאות, אבל אבי רוצה להזכיר
את המסל הרוטי - כאשר חובטים עציה עפים שביבים,
גם רוצים לעודד עולים להסקיע, צריך לקחת בחשבון
שיחיה מחוז מסויים שלא ילך בדרך הישר וינצל את החוק
לרעה, אבל איננו חושב שאנו צריכים ללכת בדרך הפוכה,
מתוך חשד לא לאפשר גם לאנשים בונה פידה לנו ולמסקיע.

גם בענין החבילות - ואבי
עוד מחזור לכך - בשתלבו מקרים של בונה פידה עם מקרי-
רמאות. בשאלת השאלה, האם צריך לחסל את הכל, או כדאי
להסתדל שירטו אותנו פחות - שלגטרי לא ירטו אותנו אין
דרך - ולא לסגור את הדלת בפני אנשים הגונים.

הגיעו כמה מומחים מחו"ל,
פעורתם אנו מבינים את החומר הקשור בתיכנון המשקעות.
אנו מבינים סקר תעשייתי כדי שנדע לאיזה תעשייה מה חסר,
למי צריך לתת זכות קדימה, למי צריך לתת הלוואות מתקציב
הפיתוח, וכל החומר הזה יהיה חומר מצויין בשביל סרכז
המשקעות. משרדנו חתם על חוזה עם משרדו של סק-דניאל,
והם שלחו צוות מומחים, אשר בשיתוף עם אנשינו מבינים
סקר תעשייתי, בעיקר ב-4 תעשיות חשובות: התעשייה
הכימית, תעשיית המזון, תעשיית התקסטיל ותעשיית המתכת.
הם עומדים לסיים את העבודה תוך שלשה חדשים. בשנה הזו,
אתם רואים זאת בתקציב, הוצאנו סכום האנפים את כל הסוכנים
ססיפלו בתעשייה וריכזנו אותם בצורת מומחים. הם מהווים
מצלנו את הגעין של מומחים אשר הוא רחוק מלהיות אידיאלי.
שיחררנו אותם סכל עבודה שגרתית, עבודת יום-יום,
והם עוסקים חק בהכנת החומר אשר ירטה לנו באופן ברור
את המצב בכל תעשייה ותעשייה.

אשר לתיקון החוק, אנו טומן
הכינונו את הצעותינו, אבל זה צריך לעבור שלבים רבים,
כי על סרכז המשקעות יינו אחראי משרד המסחר והתעשייה
בלבד. החומר כבר הוכן, נסטר לנוצר והוקמה ועדה אשר
השבוע צריכה היתה לטבת, ואבי מקווה שלא יתחרט-10
ימים תונח הצעת החוק על שולחן הממשלה ובקרוב
תובא לכנסת.

אין אבי חושב שהתיקונים
הגלה יביאו גמולה שלמה, אבל בכל זאת יש דברים רציניים:
אנו מציעים לתקן את המצב לגבי מס הכנסה, אנו טגדירים
דברים ברורים בקשר לרפטרימציה, ברוב המעיימים במקום
רשמי יהיה טוב "יעשה", כלומר הדבר לא יהיה נתון
לדיסקרציה של הפקיד, ועוד מספר תיקונים. איננו מונחייב
שהממשלה תאשר את כל הצעותינו, אבל בכל זאת ההצעה שתונח
על שולחן הממשלה כוללת את כל דרישות הציבור.

אשר לחקלאות: יש במשרדנו מחלקה חקלאית החולשת על שטח גדול של יבוא הספקה למשק החקלאי, בפיוחד לרפת וללול. הצמדת ההספקה עם קבלת התוצרת, פיקוח על שיווק התוצרת לצרכנים, השגחה על טחירים, השגחה על הייצור בטפעלים של תוצרת חקלאית, ומני חושב שהפרדה זו והטיפול של משרד המסחר והתעשייה בשטח החקלאות, יש בו ברכה למשק ולצרכנים. אינני אומר כלום נגד משרד החקלאות, אבל יש פה ענין של אינטרס לגיטימי, כי משרד החקלאות טבעו שואף ומשיג כל לעודד את החקלאות, וטוב מאד שיש רגולטור כזה מצד המשרד שלנו. אנו משתפים פעולה עם משרד החקלאות ומקיימים ישיבות משותפות לבירור ענינים בהרבה שטחים, כן אנו נועדים עם נציגי תנובה, עמיר, טנא וגופים קואופרטיביים אחרים. מתערבותנו בשטח זה היא דווקא לטובת הצרכן.

אשר לקשר בלול: שאלה זו נידונה בין משרדנו, משרד החקלאות ומשרד המוצר. ברגע שנגיע ליבול גדול של גרעינים, לא יהיה מקום להטיל פיקוח על גרעינים מקומיים, הפיקוח אף פעם לא פעל בצורה יעילה, ולפי הכרתי הפיקוח הפיסי אף פעם לא פעל בצורה יעילה בעולם בכלל. כל הזמן שחלק היבוא היה גדול, אפשר היה לפקח על הגרעינים, ואומרים לנו שצריכים להוריד בתקציב טבע החוץ את יבול הארץ, אבל אנו טוענים שאמנם היבול ישנו בארץ, אבל הוא לא מגיע לידינו, וכמשרד הודענו על מחיר רשמי של 120 ל"י הטובה, החקלאים טכרו יותר ביוקר. השנה היבול יהיה החלק הארי והיבוא החלק הקטן, וטעמים אובייקטיביים לא נוכל לשמור על קשר על בסיס של הספקה נגד תוצרת. ברגע זה אנו שומרים על קשר זה, ישנה תוכנית א' ותוכנית ב', תמורת הביצים שטקבלים ומשוקקים נוצרים הספקה, יש לנו חובות לחקלאים כי ברגע זה טעב הספקת הגרעינים הוא קשה בגלל העיכול שחל בקשר ליבוא מתורכיה. אנו שיחררנו חלק גדול מהביצים מפיקוח, ותופעה מאד טענית היתה ירידת המחיר של הביצים בשוק החופשי. כעת אנו מחלקים מנות שבועיות של 4 - 5 ביצים, זהו המכסימום שחילקנו אי פעם, ונוסף לזה יש כמיות עצומות של ביצים בשוק החופשי שמחירן - 110 - 100 פרוטה, וכמעט שאין הבדל בין המחיר הרשמי למחיר החופשי.

לפי הכרתי גם בתעשייה

יש מקום להורדת טחירים, וגם בתוצרת החקלאית אני בטוח שנוכל בהרבה להוריד את המחירים בעקבות הורדת הוצאות הייצור.

לשאלת העופות:

כפי שידוע הצמדת ההספקה היתה על ביצים ולא על עופות. היה חוק והיה פיקוח כדי לשוק את העופות בצינורות מסוייטים. אבל בזמן האחרון לא היתה כל אפשרות להשתלט על שיווק העופות. היו לנו פגישות עם אנשי החקלאות, וכולם אמרו שטחירים הבוכחים אין אפשרות לחקלאי למסור את העופות בצינורות הרגילים, היו שתי אפשרויות: או להצטיד את העופות להספקה של ביצים, אבל אנו לא רצינו לעשות זאת - כי ברגע שהיה ברור שאנו הולכים לקראת ביטול הפיקוח לא היה טעם להחמיר דווקא בחודשיים האחרונים - או להגיע לידי פשרה. ובאמת הושג הסכם לפיו מסקווקים התחייבו למסור 25% במחיר רשמי, כדי לכסות את ההקצבות והחלוקה לחולים ולילדים, והעודף בטכר בשוק החופשי. אני חייב לציין כי עד היום הזה ההבטחה

שניתנה על ידי רוב הממוקים קרייטה, על ידי חלק
ל קרייטה ומני רוצה לומר שתנובה בענין זה עמדה בסכונ.
מינני טעמים את הגופים האחרים, אבל הסבירו לי שבסקטור
הפרטי אין להם שליטה כזו על היצרנים כפי שזה בסקטור
הקרונופרטיבי. זה"כ לזו צדק בטענתם שאינני יכול לסתורה.

אמר לדייג: שאלה זו אינה
מאתכול, היא שאלה חטורה. מני טעמים להגיע לידי פשרה,
בטרם שגלכל להגן על תוצרת הארץ ועל הארכון כמחד. גם
תפוחי-אדמה הם סצרך שלה צריך להביאו טחו"ל, אבל ישנן
תקורות שטוכרחים להביאו טחו"ל תפוחי-אדמה, מפני שמי
אפשר להשאיר את האוכלוסיה בלי תפוחי-אדמה. גם בנוגע
לדבים יש ויכוח על מחיריהם, על קרפיוניהם למשל, יש ויכוח
בתיזה סודה זה טוצדק מבחינת הכלכלה והמשק, והרבה יותר
נוחה היא שטלת הדייג היטי. אנו משתדלים לטנוע חלוקה
של דגים בעמות של שפע, יתכן שטעינו מי-פעם, אבל אנו
משתדלים לטנוע את שביל הזהב. כמין יש הרבה דברים עדינים,
נכון שטוכרחים לעודד את הדייג, אבל תטכינו שצריך
להיות דגולטור בשוק, זאת אנו עושים, ואפילו בתיזה
שנביא דגים טחו"ל. קשה לדעת למפרע מתי יהיה שלל בשפע,
וזהו דבר שאי-אפשר להחזיק, מוכרחים לזרוק אותו לשוק,
השוק ישלם כל מחיר ואחר כך ידברו על אינדקס וכו'.
מטכינו לצריך להיות תיאום בין משרדנו ובין הדייגים,
וצריך להגיע לידי פשרה.

מה שנוגע לחלב טפוטטר,
תוכנית זו טרם הופעלה. בעיית החלב היא בעיה קשה למסק
שלנו. מני חושב שמסק החלב ומכירים החלב טעונים בדיקה
יסודית, כי עדיין הארכון טולם מחיר די גבוה, לא נותנים
לו חלב במחיר עממי בשעה שהייצור גדול טמד.

ק. לנוז: ענף החלב עומד על גבול ההפסד.

סגן ער הסטור והתעשייה ז. טרוזאליב:

הטדינה נותנת טובסידיה
של 4 מיליון ל"י באופן ישיר לצרכן, ובעקיפין, על
ידי השער דולר-לירה לטפוט, עוד כ-2 מיליון ל"י.
מפעורת השמלה, המם גם לבחר שנותנים טובסידיה כזו,
עדיין הצרכין אינו צריך לקבל את החלב במחיר עממי.
ומצלנו צריכת החלב בטוכה טמד.

היתה תוכנית להוציאו לשוק
להלוקה הופשית חלב עם מחוז יותר גבוה של שומן, כ-3%,
אבל תוכנית זאת טרם הופעלה.

לשאלת חנויות הטעדנים:
היתה תקופה של קיצוב חטור, בזמנו של ד"ר יוסף, ואז
היה תהליך אחר - נסגרו הרבה חנויות של טעדנים. כעת
ישנה תופעה הפוכה, מינני מומר שחזרנו לטטטוס קרו הקודם,
אולי מספר החנויות גדל, אבל לא צריך לראות בזאת תופעה
טוזרה. טנין "במה הטוזרה? - יש 3 סקורות עיקריים:
טלחי האניות - וזה"כ גניחובטקי צדק שזהו אחד הטקורות,
כי הטלחים טקבלים חלק ממשכורתם בטטבע זר ומרשים להם
להביאו טזון ומין השגחה אמנם מנימים את הטצרכים מחלק
של הטשכורת או יותר, וכבר אישר לי זאת קברניט של

מניה גדולה במסרו, שכאשר המניה עוגנת בטרסיל, מגיעות סכומים של 100 מיליון ש"ח, וכאשר המניה מגיעה לבטל המרוץ, לא מקפידים על המלחמה. המסחר השנלי - הסקריפים, והשלישי - חבילות המזון. חבילות שולחים בצורה טאורגנת מצרפת על שטח של אנשים מסויימים, מותר לשלוח חבילה עד 25 ק"ג בלי הגבלה על מצרכים, ובדרך-כלל בחבילה כזאת יש 24.5 ק"ג בקניק וחצי ק"ג טהור אחר. האנשים אינם מסתירים שמוכרים, אבל אין מיסור לסכירת זו. כל העניין הזה טאורגן, משלמים סכום כסף בעד שימוש בתעודת הזיהוי של האדם, ובמקום כזה מביאים כסויות גדולות.

לעומת זאת ישנן כמה חברות סקריפ הפועלות ללא כל פגם, ויש שאינן פועלות לגמרי בסדר. זה מזמן נפסק להיות איזה סוסד שמחלק חבילות, זה נהפך למסחר גדול, מפני שיש לחברות אלו רשימת הממפשר להם להביא מצרכים ללא בקורת. כרגע אנו עוסדים לשנות את ההסדר ביחס לחברות הסקריפ, אנו חושבים לבטל את הרשימה הכללית, החברות תצטרכנה לבקש רישון יבוא ואנו נוכל לבדוק את רשימת המצרכים. ואם נראה ברשימה איזה מצרך שיש חשש לגביו כי יעבור לשוק השחור, נוכל למסור את יבואו. באופן כזה נוכל פחות או יותר לכוון את היבוא של המצרכים האלה.

בינתיים הקטנו את סכומם המשקל של חבילות המזון ל-10 ק"ג, במקום 25 ק"ג, כדי שההוצאות תהיינה יותר גדולות, גם אסרנו מיסור מוחלט הבאת קופסאות בשר טרפה. בכל העניין הזה ישנה מכנה גדולה, אנו לא מתעלמים מזה, כי המצב כעת הוא כזה שאין שום שליטה לממשלה על היבוא הזה.

היתה חייבות מצד חברות הסקריפ, סך הכל של המסחר 42.5% להוציא במרוץ בטבע זר - תשלומי סכס, הוצאות טפעל החנויות, וגם קניית תוצרת המרוץ. כעת אנו דורשים להגדיל את המחוזים ל-75%. אני חושב שבעוד שבועיים נגיע לידי הסדר ונודיע לחברות הסקריפ בצורה ברורה, שאלה שעובריה על החוק...

א. איזלינג: מדוע אין משפטים?

מנכ"ל המסחר והתעשייה ז. סרנצ'וב:

אחד ממנהלי חברת סקריפ טעם טעם באיזה מקום, ישג בבית הסוהר.

יבוא בידיים פרטיות: הממשלה מקציבה את המטבע, אם זה מטבע קשה או טחטובות הקלירינג. הממשלה בתור מטשלה, כלומר משרדנו, מביאה חיטה, סוכר ועודפים מוצרות הברית - אבקת חלב, גבינה וחמאה, וזה מתבטא בחשבון המסחרי של משרדנו שמסור לכם. חוץ ממצרכים אלה, כל המצרכים האחרים טובאים ברובם על ידי היצרנים בצורה ישירה כשאנו מקציבים את הכסף וקובעים את המחירים. ישנם גם מצרכים שאינם תחת פיקוח, למשל כותנה, וכל היבוא הזה נמצא בידי היצרנים - תעשיית הטקסטיל.

א. צינולינג: האם אפשר לקבל בענין זה סטטיסטיקה מדוייקת?

סגן שר המסחר והתעשייה ז. טרומבויב:

אין סטטיסטיקה מדוייקת של מספר היבואנים, לפי הערכה מספר היבואנים והסיווגאים מגיע ל-1200 ועוד טהור. בשטח המסחר הסיווגאי חלה הבראה, כי קודם הם טענו שמגיעה להם הקצבה, היבוא היה עובר דרכם ועל ידי כך ייקרו אותו. היום נכנסנו למטלול טבעי, כלומר, אם ליצרן כדאי ויש לא אורך במיטון, הוא טייבא על ידי סיווגאי, ואם לאו - באופן ישיר.

בשטח המזון אנו עוברים יותר ויותר ויותר לשיטת המכרזים, אם כי המסחר הממוצע מתנגד לכך. גיפה שאין דרך ואפשרות של מכרז, למשל סחורות השילומים, או היבוא טרוסיה ופולניה, אנו משתמשים באיזה מפתח לחלוקה, אבל זאת אנו עושים רק כשאין אפשרות אחרת.

אשר לבעיית הכפילות בשטח התיירות: משרד החוץ בשטח שלו פועל בכל טיני דברים, כרוך שכאשר באים אל נציג שלנו בחו"ל, מדברים אנו על יבוא, יצוא, תיירות, השקעות, חקלאות וכו', זה מטבע הדברים. אין אנו חושב שישובה כפילות בטיפול בתיירות, יש לנו משרד בחו"ל והטיפול בעיקר נעשה במסצעות המשרד שלנו.

בעיה סטובכת, טכנינת התיאום, היא בעיית סחר החוץ והיבוא. בזמנים אלה אנו יושבים עם המוצר ודניח על הקמת טוסד לתיאום סחר החוץ ובמיוחד לתיאום היבוא. ישנן לפחות 16 - 15 רשויות המוסטכות להוציא רשיונות יבוא, במשרדנו יש 7 רשויות, במשרד הגסטון, חקלאות, עבודה ובינוי יש גם כן, במשרד המוצר יש בשביל טבק, במשרד הדתות גם כן. את המכספורט אנו ריכזנו, אבל לפעמים אם מביאים סחורה ללא רשיון, מתוך טיבה איזושהי, לשיחרור הסחורה יכול לתת רשיון גם משרד אחר. לפעמים יש חוסר תיאום וזה לא דבר חדש. הועדה הקיימת המליצה פה-אחד לדרוש מהממשלה להקים טוסד מרכזי, היה טקרה שהביאו דקטים טבולגריה, אנו הודענו לא לשחרר את הסחורה, פתאום נודע לנו ששיחררו אותה, משרד הגסטון שיחררה. משרד הגסטון בסובן זה אינו מתחשב עם הגורמים הקיימים, הוא טוען שיש לא תקציב במטבע חוץ והוא משיג את הדברים בחו"ל יותר בזול. בענין זה כל אחד מוסר שצריך להגן על תוצרת הארץ, אבל מוסר לשני לעשות זאת, הוא בעצמו אינו רוצה להתחשב בזה.

המחשבה היא להקים טוסד מרכזי באופן כזה: להוציא ממשרד המוצר את המחלקה לטיטון היבוא, אליה שולחים את רשיונות היבוא טכל המשרדים, להוציא ממשרדנו את האנשים שמטפלים בתיאום היבוא והיצוא, וכך ליצור מחלקה מרכזית, המזרח יפנה, כפי שהוא פנה קודם, למשרד הנוגע בדבר, כי כל משרד מכיר את המטריה שלו הכי טוב, ואחרי כן כל הרשיונות יועברו למחלקה מרכזית זו לאישור. באופן כזה נוכל למנוע את הכפילות, יהיה תיכנון, תיאום והגנה על תוצרת הארץ. משרד זה יהיה משותף. למשרד

המזכיר ומשרד המסחר והתעשייה, דוגמת מרכז ההשקעות.

היו"ר י. גורי:
מפני שתשובות טגן שר המסחר
והתעשייה טרם נסתיימו, ואנו
הזמנו לישיבה זו אנשי משרד הדואר סירוטליים, נמשיך
בישיבה אחרת בשמייעת יתר התשובות של מר טוזמייב.

משרד הדואר ובנק הדואר

היו"ר י. גורי:
(קורא מדברי ההסבר את השוואת
התקציב לשנת 1954/55 לתקציב
לשנת הכספים 1953/54)

א. ציזלינג:
מה פירוש "החזרות"?

היו"ר י. גורי:
יש גם אמורטיזציה וגם תשלומי
חובות.

כמשר אנו דנים על מסק התחבורה,
על דואר ורכבת, אנו צריכים להצמיד דיון זה לתקציב ההכנסות,
מיום שתקציבם של משרדים אלה מתכסה במשרד, ולא בקשר עם
התקציב הכללי. השנה יש התקדמות נוספת - כאן באה על סיפוקה
משאלתה של ועדת הכספים מאשרתקד - שהפסדי הרכבת לא יתכסו
מעודפי התחבורה, הפעם שני המשרדים מתאזנים באופן עצמאי.

מר ארנון:
הפסד הרכבת מתכסה על ידי רווח
הנסלים.

היו"ר י. גורי:
מבקש את חברי הוועדה להציב את
שאלותיהם.

ס. לוז:
ביחס לחובות: מה הם החובות,
למי חייבים אותם?

(ב) כאן יש שני סכומים - תשלום
חובות והחזרות; האם יש לראות זאת כעודף; כרווח של המשרד?

היו"ר י. גורי:
אני רוצה לשלב במסגרת הדיון
בעיה שהיא קשורה קשר אסיף עם
הנושא: בשנה שעברה כאשר קיימנו את הדיון בתקציב,
עסקנו בבעיית התקנת טלפונים בישובי מפר, בעיקר בישובי
הנגב. אז הוגשה רשימה של 220 יישובים בקירוב, שמהם 120
היו בטורה ראשונה, והתקנת הרשת הזאת צריכה היתה לעלות
למעלה מחצי מיליון ל"י. על כל פנים במסך מסכום זה
יושג משלשה מקורות: 300 מלף ל"י מהתקציב, 100 מלף ל"י
מהסוכנות היהודית ו-100 מלף ל"י ממרכז החקלאי. אנו
יפענו שתוכנית זו הוגשמה, או נמצאת בשלל של ביצוע.

בינתיים קיבלנו ממשרד
הביטחון שתי רשימות: רשימה א' כוללת 35 יישובים,
והסכום הנידרש להתקנת הרשת הוא 200 מלף ל"י,
ורשימה ב' כוללת 43 יישובים, והסכום הנידרש - 315
מלף ל"י, בס"ה 515 מלף ל"י ל-78 יישובים. משרד הביטחון

כותב טענותיו בטחוניים דרושה התקנת טלפונים בישובים
אלה, ואנו מתבקשים לתת להם דין קדימה.

אני מציג שאלה: האם תוכנית
זו כלולה במסגרת התקציב של הדואר, ואם עומדים לבצעה
בקצב מהיר, כפי שדורש מסרד הבטחון?

א. צילינג: (א) אני רוצה לקבל באורים
בנוגע לפעולת בנק הדואר.

ב) רגיתי בדברי ההסבר מספר
שלא ברור לי - פעם זה 3.5 מיליון ופעם - 2.5 מיליון;
הכוונה היא לבנק הדואר, פעם כתוב שאומדן החסכונות והסילוקים
יגיע ל-3 - 3.5 מיליון ל"י, ופעם כתוב שסכום החסכונות
בבנק יגיע ל-3 - 2.5 מיליון ל"י; אני מביח שזוהי סגיית
דפוס.

ג) לפי החשבון שיצר בדברי
ההסבר בקשר לטלפונים ושיחות טלפוניות, אני רואה שהקור
הוא קור של עמידה או ירידה. מספרים אלה עומדים בדיספרו-
פורציה לעליית ההוצאות וההכנסות מטלפונים, באשר כאן
העליה היא גדולה, אני שואל: האם טדיניות זאת אינה לדעת
הענין? האם ייקור השיחות, שהוא כה רב, אינו מטעט את
ההכנסה, וזה גם לא תמיד קיטוך בהוצאות? אני יודע שיש
ביזבוז בשיחות, אבל זה יכול להיות ביזבוז טעמי, זה
גם הגבלה לאוכלוסיה.

ד) לפי חשבון שקבלתי
שיחה סתל-אביב לקיריה ברטטה כשיחה בין עירונית.

ה) באחת הסקירות שנמסרה
לפנינו, נאסר שלא יהיה ייקור של השיחות הבין עירוניות;
והנה, בענין זה יש ייקור אוטומטי, על ידי שיחות
סתנהלות בין רחובות ופ"ת למשל, ז.א. טשהו שהפך
להיות כאילו סכוון לטובת אוכלוסיה סטויימת - מכביד.
דווקא במקורות כאלה האינטרס הכללי הוא לקטץ יותר
בנסיעות מאשר בשיחות. אני שואל לענין של מידת היוקר.
בחשבון שקיבלתי, שיחת בכורה שלי לעין חרוד, שארכה 6
דגעים, הוציבה בתשלום של 6 ל"י - אני אטום פטור
מתשלום אבל זה לא טובה את הפצב - פירוט הדבר, שסירות
כזה עולה בסכומים פנטסטיים. אני יכול להניח, שאילו
שרות זה היה יותר זול, ההכנסה היתה גהלת סתוך ריבוי
השיחות. לפי המספרים שנמסרו, לשרות שנספר הטינוניים
עלה ב-170%, מספר השיחות עלה ב-104%. בשנה הקודמת
לא היה כך, היה איצה קור של איזון בין עליית השיחות
לבין הגידול. זאת אפשר להסביר על ידי מידת היוקר,
ואני אומר שריבוי השיחות אינו מגדיל את ההוצאות
במקורות שיש אוטומטים, ואני לומד מזה, שבטור
של חשבון יכול להיות מעברתם את האופטימום העסקי.

אנינו נוהג להטיל
בקורת בענינים טכניים, בכל זאת אני שואל על צורת
פעולת הסלפונים. אני טכיר את הטרבזיה של עין-חרוד,
ויש הרגשה שהענין אינו פועל כטורה - החיבור אינו
כטורה, לפעמים אתה טתחיל לדבר ופתאום הקטר נפסק,
וגם בעיר, כשאתה זקוק לטודיעין, הנך מטל זמן רב.

י. בר:

א) מני רוצה הסבר על
"שירות הנדסה, רדיו ותקשורת".

ב) כיצד זה קרה שהשנה התקציב
מאוזן ולא יהיה עודף? בה בשעה ליש הכנסות משרותיו שוגימ?

ג) בקיר לסעיף "שירות הנדסה
(ציוד והשת)", מני רוצה לדעת מיפה כגון ההכנסות.

ד) השכונות וכספיים -
סעיף זה הוא כמעט 6 מיליון ל"י מ-20 מיליון, כלל
התקציב, וזו פרופורציה ניכרת נגד מה שהדואר מוציא
בייצור שלף גרידט; הייתי מבקש הסבר גם כגון.

מני חושב ששירות הדואר
מופר סגור למחזור, גם שרות הטלפון, אבל בקשר לזה מני
רוצה לשאול, מה אתם עושים בכדי לתת שירותים ציבוריים
כלליים, מני מתכוון להוסיף טלפונים, פיתוח הרשת וכד'.
בודאי יש לכם ספקים וקבלנים, מני רוצה לדעת כיצד הדבר
מאורגן, האם יש ספקים קבועים - בארץ או בחוץ לארץ -
האם יש סכרזים, האם אתם עובדים על בסיס של משרתי,
כיצד אתם מקבלים דביזים וכד'?

מר ארנון:

מני רוצה להסביר את הסעיף
של 5,725,000 ל"י - בקשר עם
תשלום חובות והחזרות על חשבון השקעות קודמות. הסכום של
2,700,000 ל"י זהו תשלום על חשבון הלוואות חוץ שהדואר
קיבל. הסכום של 3,025,000 ל"י זה ענין של הכנסה והוצאה,
אפשר לוטר שזהו עודף של הכנסה על ההוצאה. אם מני רוצים
את הדואר כמפעל תחבורה, מני צריכים להביא בחשבון את
שאלת ההשקעות, הריבית והבלאי. מני עשינו את החשבון
הזה ומני מודיע שעשינו אותו באופן איספרוביזורי, ומני
סקורה שבשנה הבאה נוכל לתת הרבה יותר פרטים. גם רוצים
לראות במיזה מידה יש לדואר רווח עסקי, צריך לדעת מה
הסכומים שהושקעו ושהדואר מלתמש בהם.

יש בין חברי הועדה החושבים
שאנו מטמטמים בשיטה של הפחתה כדי להקטין באופן סלקטיבי
את היקף התקציב. זה לא כך, אם כי אינני מוטר שהתוצאה
אינה כזאת שאנו מקטינים את סך הפל של התקציב, אבל
האנשים שמכינים את התקציב, אינם מתכוונים להקטין באופן
סלקטיבי את סך הכל.

היו"ר י. גורי:

יש להבדיל בין מני דברים:
דוגמת הסדפיס הממשלתי, זוהי
דוגמה טובה בכדי לבסס את הדבר, זהו אחד הגופים הממשלתיים
שאנו רוצים לנהל אותו על בסיס עסקי, כל משרד הממשלה
מקבלים שרות ממשלתי וכגון צריך להיזהר לא לרשום מיזה סכום
פעמיים. אבל אם אתה מקבל דמי-אישפוז, זהו הכנסה ככל
הכנסה אחרת, זאת יש לראות כהכנסה, ואינני מבין למה
הכנסה זאת צריך להוריד מהתקציב.

מר ארנון:

רק אמתול הדגמתי את ההבדל
הזה. מני מוטר שבענין דמי
אישפוז יש הבדל אחר, ואילו לא היתה לי הרגשה שאנו
חוזרים לשיטה ישנה, שזה עולה לסדינה כסף, אבל מטמטמים
שיש הבדל בין הפחתות אלה ואחרות.

בענין הכפילות בהוצאות:
בהכנסות על הדו"ח יש טכום די גדול שטופיע בתור הוצאה של טטרדי טטשלה שונים, וזהו טעין טרנספר, אבל אם עושים חשבון כולל של הטך הכל, הרי אין הכדל בתוצאה.

י. גדר:
כל הזמן שלא תתנו לנו טאון טטטי של כל הטפעלים הכלכליים שטרכו טטרד הדו"ח, שהם לטעשה שונים בטעם, יבטבטם ומכחינת החס שבין ההון הטושקעוהחוזר - ח"א, טלגרף, טלפון והנדסה, כל הזמן שלא תיתנו חשבון של רווח והפסד לכל הטפעלים האלה, כל החישובים האחרים לא יעזרו ושוב לא נדע מהו טצבת של טפעלים אלה.

ט. ארנון:
אני בכלל חושב שצריך לעשות טאון, אבל זה קשה טאד.

א. ציזלינג:
אני טעיר שטכום זה של 5,725,000 ל"י, החזרות על חשבון השקעות קודמות, מהווה כ-25% טכלל התקציב, תוך כדי ייקור רב של השרות.

היו"ר י. גורי:
2,700,000 ל"י זה תשלומי חובות.

א. ציזלינג:
לפי דעתי פרפורציה זו אינה מוצדקת, ואם היו קובעים אותה לפי איזה טידת בלתי, צריך לקבוע כטה זה.

ט. ברטן:
חבר הכנסת גורי עורר את שאלת התקנת טלפונים לישובי ספר. בתוכנית הטקורית שלנו תיכננו התקנת טלפונים ל-120 ישובים, ואנו נעבור על טטפר זה. עד תום שנת התקציב 1953/54 נגיע ל-145 טלפונים, והטיטון בעשה בגדר תקציב הפיתוח, כפי שדו"ר ציין. בתוכנית שלנו לשנה הבאה להוסיף עוד 200 עד 300 טלפונים בישובים רחוקים, ולרוב יהיה זה קטר חוטי. טכטפי השילומים, נוטף לציוד הדרוש לקטר חוטי, הוזמן גם ציוד אלוטטי לטמן קטר לישובים טרוחקים בנגב, כי קטר חוטי לישובים אלה דורש השקעה גדולה טאד, גם טכחינת בטחון אין הדבר ניתן, כי החוטים היו עוברים בטטחים שאינם ניתנים לשטירה טטטדת. כבר השנה התחלנו בזה ונתנו לטטפר ישובים טרוחקים טכטירים אלוטטיים להעברת טברקים. החילוננו בשדה בוקר, עוד גטרם ידענו כי ראש הטטשלה הקודם עומד לעבור לשם.

היו"ר י. גורי:
האם בנקל אפשר להטתטש בטכטירים אלה?

ט. ברטן:
טזכיר הטטק לומר להטתטש בטכטיר שהוא טחובר לרשת החטטל. הוא טומר את הטברק לבטג-טבע, וטטם הטברק נשלח לתעודתו. הטכטירים החדשים שנקבל, אפשר יהיה להפעילם על ידי טוללות.

השנה הכנטנו גם שרות טלפון אלוטטי בטכוניות דוטג בע, וכך נוצר קטר עם נקודות שלא היה כל קטר. לפי טידור זה, הטברק בטטר

בעת נסיעת המכונית, ותוך כדי נסיעה היא טעבירה אותן
לבאר-טבע.

טר צוקרטון:

אני רוצה לענות לשאלת
חה"כ ציזלינג בדבר אוסדן
הפקדונות של בנק הדואר. אין זו טעות שפעם נזכר סכום
של 3.5 - 3 טיליון ל"י ופעם - סכום של 3 - 2.5 טיליון
ל"י; הענין הוא בזה, שההכנסה טרבית טעריכים על סכום
שיצטרך מחשבונות הטילוקים והחסכוניות אשר יגיע ל-3.5 -
3 טיליון ל"י, בה בטעה שבטעיה 217 טדברים על הוצאות
הבנק, עטלה, גביה ורבית, וטעריכים שנצטרך לשלם רבית
על סכום של 3 - 2.5 טיליון ל"י, וההפרש של טיליון
אחד זהו סכום הפקדונות שיצטרכו בחשבונות טילוקים,
באשר על סכום זה הבנק אינו טטלם רבית.

טספר החשבונות שכבר נפתח
אינו גדול, הוא טגיע ל-1500 חשבונות. אנו עושלים בעת
פעולה טובגרת לשם רכישת בעלי-חשבונות חדשים על ידי
תעטולה ועל ידי פניה בכתב לכל טיני טוסדות. ייסנם
כבר טספר בנקים שפתחו חשבונות, אבל כטובן שאינם טחזיקים
סכומים גדולים.

חסכוניות לעת עתה אין,
אבל יש פקדונות של בנקים וטוסדות, וסכום זה עומד
כעת על 700 - 600 אלף ל"י. הסך הכל של חשבונות טילוקים
טגיע ל-200 אלף ל"י.

טר ברטון:

חה"כ ציזלינג עורר שאלת
טדיניות התעריפים. נאלצנו
להעלות את התעריפים ראשית כל לפי דרישת האוצר. השאלה
היא, כמה אפשר להעלות טבלי להפחית את ההכנסה. טכל טקום
נראה לנו שעוד לא הגענו לנקודה זו של העלאת טכטיטלית
הפוגעת בהכנסות. עד היום נוכחנו, שאם כי העלאת התעריפים
טקטינה בטידת טה את טספר השיחות, הרי ההכנסה בכללה עולה.

ח. אריאב:

השאלה היא האם האזרחים
נטבעים טלטלמן בגלל

העלאת התעריפים.

טר ברטון:

לפי הטטיטטיקה, טדינת
ישראל אינה בין הארצות
הטפגרות טכחית טספר השיחות; אזרחי ישראל טדברים
הרבה טמד בטלפון, וגם טחזיקים את השפופרת יותר טדי.
אבל ברור שהאנשים נטבעים לדבר על ענינים לא חשובים.

לגבי השאלה של רחובות
רציתי לציין שאנו לא העלנו את התעריף של שיחות בין-
עירוניות, ולא שיחות טתל-אביב לרחובות, אבל טראובות
לתל-אביב יש חילוג והוא לא טכחין בין טיחה לתל-אביב
וטיחה פניטית.

בשאלה שאלה על גובה
התשלום של שיחת בכורה. אנו קבענו טודום לפיו ישנו
סולם כזה: שיחה רגילה, שיחה דחופה, בטחיר כפול טשיחה
רגילה, וטיחת בכורה, -טטחירה פי 4 טשיחה רגילה. שיחת
בכורה נותנת זכות קדימה על פני כל האנשים שטככים בתור
ולכן יש הצדקה לתעריף זה.

האם נותנים שיחת בכורה
לאזרחים רגילים?

ח. ארלינג:

כן. בתל-אביב הקטנו את הזמן
שצריך לחכות כדי לקבל שיחה,
בירושלים מקבלים לפעמים שיחה תכף.

טר ברטון:

אשר לרשתות מפנימיות, בטח
זה יש התקדמות גדולה. הכנסנו, כידוע, מרכזיה חדשה בצפון
תל-אביב, עושים לפתוח מרכזיה בדרום העיר, אשר
תבטל את מרכזיית יפו, וכן עושים לפתוח מרכזיה
חדשה ברמת-גן.

ספר הטלפונים יהיה טוב
לחלוקה לפני פתיחת המרכזית ב-26 לחדש.

מה ששיך לאפס, הוא גורם
הרבה צרות, וביחוד בתל-אביב, הסיבה היא, כי הוא נמצא
במרכזיה שהוקמה בתקופת מלחמת השיחרור והיתה מרכזיה
לשעת חירום. הבעיה תפתר כאשר נפתח מרכזיה בין-עירונית
חדשה, דבר שיעשה בקרוב. הקושי של האפס נובע מתוך זה
שלא הצלחנו להדפיס עד כה ספר טלפונים אשר יכיל את
כל מספרי הטלפונים, ורוב הפניות לאפס הן כדי להיודע
על מספר פלוני. מקביל לאפס אנו עושים לפתוח עוד שירות,
שירות 4, אשר יהיה מיוחד לבירור מספרים של טלפונים
חדשים. ספר הטלפונים החדש גם כן לא יכיל את כל
המספרים, מפני שאנו מוסיפים קווים בסך כל הזמן.
מתחילת אפריל עד היום התקנו כ-7 אלפים טכסירים,
מהם 4 אלפים קווים ישירים.

האם לטרות אפס אין מקורות
אחרים לבירור מספרים שלבד

א. ציזלינג:

ספר הטלפונים?

יש אינדקס מיוחד.

טר ברטון:

מס' 19 גם כן יבוא על תיקונו.

אשר לסגלת חה"כ בדרך בדבר
ההכנסות שירותים שונים: יש לנו הכנסה מחבילות דואר מחו"ל,
שזוהי הכנסה בטבע זר, בסעיף עטילות, זה בעיקר עטילות
מכס, אנו גובים 15% שירותי המכס על חשבון העובדים שלנו
שעובדים בטכס.

בנוגע להפחתות אבי רוצה לומר
שיש שני סוגי הפחתות - בשירותים הקשורים לטלפון ובטלה
הקשורים לרדיו. יש הפחתה של עובדים אשר נמצאים בתקן
ומקבלים מסכורת אבל עושים עבודות פיתוח, ולכן צריך
להפחית, ויש הפחתה שניה, הפחתה של שירות השידור, קול
ישראל. בתקציב של מסרד ראש הממשלה טופיע סכום של
340 אלף ל"י, וכאן אנו עושים את ההפחתה בסכום זה.

טחלקת שרותי ההנדסה
(רדיו ותמסורת) עוסקת לא רק בתתן שרותים טכניים
ל"קול ישראל", אלא נותנת שרותים טכניים לדואר, כלומר
לשירותי הרדיו-טלפון, לטלגרף במדינה, לטרות הטלפון
לחו"ל וכו'.

חבר הכנסת בדר טאל טה אנו
עושים בקטר ליתוח הטלפון; אני מוטר: 8000 טלפונים
נוספים והוטפת טכסירים לישובי ספר.

א. ציולינג: מהו מספר הבקשות?

טר ברטון: סך הכל יש כ-13 מלף בקשות.
8000 הטלפונים הנוספים יוספו בעיקר
הודות לרכוזה החדשה בתל-אביב, ואנו מקווים לתת טלפונים
נוספים גם לירושלים. בתל-אביב נוכל כמעט לטלא את כל
הדרישות, אבל כמובן שבינתיים טוגעות בקשות חדשות.

אשר להערת חה"כ ציולינג בדבר
הי-סדרים בטרכוזיות, והוא הביא לדוגמה טרכזיית עין-חרוד,
זוהי טרכזיה טלפני 25 שנה, אני רוצה
להעיר - ואולי שמעתם על כך - שיטנה תוכנית לאוטוטטיזציה
של הארץ. לפי התוכנית תחולק הארץ ל-7 אזורים ורוב הציוד
הוזמן. בשלב הראשון יהיה מיינג אוטוטטי בתוך המיזור, בשלב
השני יהיה מיינג טכל מיזור לכל הארץ.

לשאלת הספקים והקבלנים:
אנו מקבלים משרתי לכל הזמנה טחו"ל, נהבנו . טחט לוח
האטריקני, הטלווה הטוויצרי, הטלווה הבלגי, וגם קבלנו
הלווה טחברת, ג' צרל מלקטריק.

א. ציולינג: האם הטלפונים החדשים ניתנים לפי
תור ההזמנה?

טר ברטון: הטלפונים החדשים בתל-אביב ניתנים
לפי תור, אבל ישנם מקומות שכמעט
אין בהם קורים פנויים, ואם טתפנה קוו, הרי נותנים אותם
ברוב המקרים לא לפי תור מלא לפי הצורך - לטל לרופא
בבית-חולים וכד'. בצפון תל-אביב כמעט וסיפקנו את כל
הדרישה, בעקבות התקנת הטרכוזיה החדשה, ובטרכוז העיר, ביהוד
ברח' נחלת בניטין, הטצב קשה יותר.

ט.א. גניחובסקי: איזה ציוד טייצרים בארץ?

טר ברטון: את רוב הציוד אנו קונים;
אביזרים קטנים אנו עושים
בבת-הטלמכה של הדואר, ובחלקם אנו קונים אותם ספירטות
פרטיות.

אשר לקבלנים: טה שטיך לקבלנים
בארץ, את רוב עבודת הבינוי אנו טבצעים על ידי הטחלקה
לעבודות ציבוריות. טה שטיך לעבודות בקטר להתקנת טלפונים
בעיר, רוב העבודה הזו נעשית על ידנו.

רכישת ציוד: רוב הציוד נרכש
באטריקה, טוויצריה, בלגיה, ועכשיו גם בגרמניה.

על עבודות החפירה אנו
עושים טכרזים.

היו"ר י. גורי:

ערכתי את הטכת בקשר
 לשכורת הטופטים, ויני
 רוצה להקריאו לפני הועדה לנישור. מפני שעומדים לבטל
 את חלק השכורת שהיה פטור מס הכנסה, השכורת ברוטו
 גדלה בטופטים ניכרים, ויכול להיות הפרש של 220 ל"י.

(קורא את הטכת)

ענין החתק של הטופטים
 העליונים ונשיא בית-הדין העליון השתרנו פתוח. בי נתלים
 קיבלנו תגובות, התביעה היא לא להוציא סכלל הוותק
 את הטופטים העליונים ושהדבר יחול על נשיא בית-הדין
 העליון.

י. בדר:

אין טעם שכעבור מספר שנים
 יחצה לטופט עליון אותה שכורת
 שמקבל נשיא בית-הדין העליון.

היו"ר י. גורי:

במידה שיש קשר בין שכורת
 נשיא בית-הדין העליון ובין
 שכורת דאט המסלה, אין טעם רב לתשלום וותק.

ס.א. גניחובסקי:

גם לגבי השרים אין טעם.

י. בדר:

אני מציע: לשרים ולראש
 המסלה לתת מה שקוראים
 וותק סלח באופן אוטומטי. סכל סקום אינני רוצה שום
 סיבה להבדיל בין טופט עליון לבין נשיא בית-הדין העליון.

היו"ר י. גורי:

נדחה את ההחלטה לישיבה הבאה.

הישיבה נבעלה בשעה 14.00